

dust of their feet; and drink in their words thirstily.

[5] Yose ben Yochanan, leader of Jerusalem, says: Let your house be open wide; treat the poor as members of your household; and do not converse excessively with a woman. They said this even about one's own wife; surely it applies to another's wife. Consequently, the Sages said: Anyone who converses excessively with a woman causes evil to himself, neglects Torah study and will eventually inherit Gehinnom.

[6] Yehoshua ben Perachyah and Nittai of Arbel received the tradition from them. Yehoshua ben Perachyah says: Accept a teacher upon yourself; acquire a friend for yourself, and judge everyone favorably.

[6] Yehoshua ben Perachyah and Nittai of Arbel received the tradition from them. Yehoshua ben Perachyah says: Accept a teacher upon yourself; acquire a friend for yourself, and judge everyone favorably.

[7] Nittai of Arbel says: Distance yourself from a bad neighbor; do not associate with a wicked person; and do not despair of retribution.

[8] Yehudah ben Tabbai and Shim'on ben Shatach received the tradition from them. Yehudah ben Tabbai says: [When serving as a judge] do not act as a litigator; when the litigants stand before you, consider them both as guilty; but

when they are dismissed from you, consider them both as innocent, provided they have accepted the judgement.

[9] Shimon ben Shatash says: Interrogate the witnesses extensively; and be cautious with your words, lest they learn to lie.

[10] Shemayah and Avtalyon received the tradition from them. Shemayah

says: Love work; despise lordliness; and do not become overly familiar with the government.

[12] Hillel and Shammai received the tradition from them. Hillel says: Be among the disciples of Aaron, loving peace and pursuing peace, loving truth and despising falsehood.

despair because of punishment: Even though you have been punished, remain hopeful; you fabricate their testimony to tell you what they

8. רְבִיעַת עֲלֹת — As a lawyer. This is addressed to judges: In your role of impartial arbiter, do not counsel litigants how to plead their case. Even if you are convinced of an individual's righteousness, maintain your impartiality can repeat in sincerity and be forgiven. think you are looking for.

10. מִגְּדוֹל מֵאַנְפָשׁוֹ — Despise lordingness, i.e., dominance and leadership. For they shorten a man's life (*Kashi*); shun pomposness and rank — The government, i.e., tyranny

authorities, who merely exploit people for their own ends. Such associations cause one to neglect religion; one cannot be a servant to two masters.

II. त्रिपुरार्थी - scholars, be cautious, in every statement made before him. Only through rigorous probing will he ferret out the truth.

III. प्रकाश - As innocent. Once the verdict has been accepted, even the guilty litigant is to be regarded as having pleaded and sworn truthfully according to his own interpretation of the facts. Or, he should be viewed as having repented/R' misinterpretation of your teaching. If they die a

9. יְמִיחָר – Learn to lie. Speak carefully to witnesses and litigants, lest the direction of your 12. הַתְּקֵנָה – Aaron. In Talmudic literature Aaron

କାହାର ପାଇଁ କାହାର ପାଇଁ କାହାର ପାଇଁ
କାହାର ପାଇଁ କାହାର ପାଇଁ କାହାର ପାଇଁ

[P] କାହାର ଏ ନିଜମେଳାଯା ଏକମେ ଦୟା ଯେଣ କାହାର ଏ ନିଜମେଳାଯା

ମୁହଁ ଦେଖିବା ପାଇଲାମି: କିନ୍ତୁ କିମ୍ବା ଏହିକିମ୍ବା ଯାହାର
ମୁହଁ ଦେଖିବା ପାଇଲାମି: କିମ୍ବା ଏହିକିମ୍ବା ଯାହାର

[ii] କଥରୀ ଏ ଲାଗ ଶାନ୍ତି ଏ ଧରମ ଦୁଃଖଟ ମୁହଁ ପାଇଲା ଯିବୁଦ୍ଧି
ଦୂରଧର୍ମ ନେମ୍ବିମ ମୁହଁ ପାଇଲା

ପିଲାହାରୀ ନେତରୁଷ୍ଯ ଏକାକୀ ଯାଇଥି କଥାମାତ୍ର ନାହିଁ ଏହା କଥାମାତ୍ର

କଣ ରୁଦ୍ଧାମ ଶର୍ପି ମନ୍ତ୍ରର ପାଇଁ କାହାର ପାଇଁ ଯାଏଇଁ କାହାର

ନେମପାଦ ରେଖାକ ଲିପି ଲାଗିଥିଲା
ନେମପାଦ ରେଖାକ ଲିପି ଲାଗିଥିଲା

[၁၃] ပတ် ပေါ်များ အပ် ဆ ပြောပေး သန္တာတိ ပုဂ္ဂိုလ်၊
အပ် လိုပ် ပေါ်များ အပ် ဆ ပြောပေး သန္တာတိ ပုဂ္ဂိုလ်

4. **בְּמִשְׁנָה גַּעֲמָרָה מִתְּרָאָה** – Sit in the dust of their feet! Attend to their needs (Rav). In Mishnaic times, the teacher sat on a bench and the student sat on the ground.

6. **כַּל לְשֹׁן – Accept a teacher upon yourself,** i.e., a competent mentor who can correctly transmit the tradition, and thereby avoid error.

his pupils sat on the ground. Thus, Yose ben Yozer exhorts us to become loyal disciples of the sages.

Be willing to submit to his direction, for without a mentor to respect, a person is directionless.

720 — *A friend*, with whom to jointly engage in Torah study, *zikron*, *commemoration* or *drashah*.

5. רְמִימָה – Wide. Make your home a center of hospitality. Some render *רְמִימָה* in the sense of relief, meaning that anyone who needs help of any sort can be sure of getting it from you.

תְּרִיבָה שְׁמַרְתָּךְ – And do not converse excessively. The Mishnah warns us against idle chatter and too much of it. A man who truly respects his wife will value her opinions and concern Torah knowledge.

— that God eventually punishes the wicked — is one of the foundations of the Faith. Even though it seems as if the wicked will never be punished, we must remain confident that there will be a time of judgment:

Dharma — Gehinnom. The place where the souls of the wicked are punished.

otherwise good person may come to feel that evil and dishonesty will always be ascendant. This passage can also be interpreted: Do not

Sh'maya

Sh'maya (or **Shemaiah**, **Samaias** or **Sameas**) was a rabbinic sage in the early pre-Mishnaic era who lived at the same time as Avtalyon. They are known as one of the *zuggot* ("couples"): *Sh'maya and Avtalyon*. Both Sh'maya and Avtalyon were converts to Judaism.

He was a leader of the Pharisees in the first century BC; president of the Sanhedrin before and during the reign of Herod the Great. He and his colleague Abtalion are termed in *Pes.* 66a the *gedole ha-dor* (the great men of the age), and *darshanim* (exegetes) (ib. 70a). Grätz has shown (*Gesch.* iii. 171) that neither Shemaiah nor Abtalion was of Gentile descent, although both were Alexandrians. Of the political life of Shemaiah only one incident is reported. When Herod on his own responsibility had put to death the leader of the national party in Galilee, Hyrcanus permitted the Sanhedrin to cite him before the tribunal. Herod appeared, but in royal purple robes, whereupon the members of the Sanhedrin lost courage. Only Shemaiah was brave enough to say: "He who is summoned here on a capital charge appears like one who would order us to execution straightway if we should pronounce him guilty. Yet I can blame him less than you and the king, since ye permit such a travesty of justice. Know then that he before whom ye now tremble will some day deliver you to the executioner." This tradition is found twice, in Josephus, *Ant.* xiv. 9, sect. 4, and *Sanh.* 19, where the name is altered (comp. Grätz, *Gesch.* iii. 711).

Shemaiah said, "Love work. Hate authority. Don't get friendly with the government." (*Avot* 1:10)

Of the private life of Shemaiah almost nothing is known, except that he was a pupil of Judah ben Tabbai. According to *Ab.* i. 10, his favorite maxim was, "Love handicraft, shun power, and make for thyself no friends of worldly might." This apothegm, like those of his colleague Abtalion, is significant of the misery of the entire period.

Preceded by: Simeon ben Shetach	Nasi 60 BCE - 20 BCE	Succeeded by: Hillel the Elder
---	--------------------------------	--

(ז) זה הכל צחנהם דגכו שטוככין כו', נג' צט' מטוטים צענמאס לפוי קרויניס, הילג ען ודי צמנליג צפניא כבורייניס. כ"י. ועתוו"ט: (יח) ולג' חמל מה' טווען כה, האיג' כו' נומכ מסאיו טא' ליעזה מעטה כהסוח' דיכ' יוחנן פפלק' ר' וכותחות דזון צטוהס טהין לא' קאנט' צאנטשין מנכקי' כגען, וווען נאס' כי' יוחנן, קוי' לא' מירוי. האיג' לא' קלקה' ועטחן סייטען' נגען דיז' זרכ' הון ממכמ'כ. טהיל' סס' צאטוט גומליק'. ועתוו"ט: (ו') כקטט'יס. האיג' צויסס צל'זוייס' לא' לא' זאַס' קען לא' וימתט' צטערנווהיקס וווען' כל' האחד נאָס' זכות ולג' ויכר' להלמלה כדרון. האיג' צצצ'יסס צעינויו כקטט'יס, וופצ' צטערנווהיקס צל' נאָס' חד' כו', וצאנט'יל' קע' ייך נאָס' מומת' כדרון. ד"ה. ועתוו"ט: (כ) וואָס' חמיניכ' כוין וויליכ' למחר' אַה' זאָס' זכות, נאָס' דן כו' נאָס' נאָס' (כה) לא' נאָס' זאָס' טעם'ס כו' נאָס'.

ימר, אהוב את
ת הרכבות, ולא
ג אבטליון אומר,
בריכם (כ), שמא
ת ותגלו? מקום
שטו התמידים
מותו, ונמצא שם
וב הלל ושמא
יל אומר, הני
מתלמידיו
נמלים. כי יוטן: (כ) נzon מקוק סה, סכמים
בדכו. לנו זכוכית ותוכה
כוות שלחן מזניחון על
חכמים יטחו כבומיש לכל
טעה, מה שלין כן זדרבי
טהוס פולק זונזיות כל
ההס זולק זונזיות כל
הויס מזוכיס נכה, היג
הון כוכגה שלון זולק צי
וטעו: (כ) חכמים צוי.

מג'ליחין הילך וולדק עם כוחם וכצעם מתקמת לנו, לערך חמל ואל מהיהם מן כפולתוות, כלומר לט במסלה הנעו עליו פולטנות כי פתחים ינווה הידיו: **ח** אל תשע עצמן בעורכי הדיניות. כלותן

הנ'ת'ם עז'ן צע'ל'יס ומקדר'יס
טעה'ת נטלי קדרין (ו') לפנ'י
סדיינ'יס. אַהֲרֹן לְמִלְסָדָה
לגד'ות דיוו' ללה' מצע'ל'י
קדז'ונ'ולומל לו עז'ק כרא' (יח)
צאנ'יל אַחֲצָסָה גְּדִינֵךְ, וְהַבָּשָׁר
על פַּי טְוִוֶּת סְכָדֵין טָמוּ.
פִּיכְוּת לְהַמֵּלֵךְ, כְּעוֹלָמִים
סְדִינְיָהָן כְּגַדְולִי סְדִינְיִיס,
וְתְּהַלְמִידִים כְּיַוְבָּכָה לְפִנֵּי כְּבוּ
מְדִבְרָה, סְלָל יְעַמֵּךְ טָמוּ
כְּגַדְולִי סְדִינְיִיס לְדַבֵּר לְפִנֵּי
כְּבוּ כְּפֻוְוקָה מְהַפְּלִין.
עוֹלָמִים, לְטוֹן עַלְכְּחוֹת סְלָל
כְּכִלִּים (גְּטִוְנְטִי:) עַלְכְּחוֹת
סְלָל בֵּית דָוָה. וּמְפִי הַמְּלִיכִים
שְׁמַעְמַתִּי, הַל חַמֵּט טָלְמָן
כְּגַדְולִי סְדִינְיִיס לְכוּן גְּטָלִי
דוֹיִיס צִיכּוֹן לְדַיִן לְפִנֵּי:
יהִיו בְּעַיְנִיךְ בְּרָשְׁעִים.
סְלָל יְטָס לְדַק לְמַהְמָס
לוּמָל הַיְשָׁפְּאָנוֹי מְצָוָג קוֹל
וְלָל יְעַטְוֹן טְעַנְתָּא קָכָל.
צְהָסָה הַמָּס מוּמָל כֹּן, מַזְנָה
הַמָּחָס כּוֹלָס לוֹ מוֹנָה:
כְּשַׁקְבָּלוּ עַלְיהֶם אֶת
הַדִּין. סְלָל מְמַשְׁׂוֹר קָמִיכְבָּד
לוּמָל גַּלְן סִיס זָה, הַלָּל

ההמם כממ טוועס סיק
וילא נאמכוין לאזול(כ). לי נמי, נחמיינט מהל מס
שכועס ווינצעע, לא חהמאל לאקל נצעע: טז והוו
זהיר בדברייך. אלע יומאל קדיין זמלהך וויך סייא
דעכלייס פאלנו לומל צעל פאלן או כעליטס זומל דעל צעל
זנוי צעל קינמאליך בס. וממעט זמפני זטיקה הנטליון ה
געבען הילמי קטען, כמו הילם לי יומאנן כל פוינט עריא [מ]
יעיילו קטע וקטינה. ער כלען הנטליון הנטיאן צעל יתומות
לנטפלינק(כג), חייג נטעוק גמליהלה, זנטלאן מזיחו
זהמאל הילס גדוול הני וונגהי לי נטעוק גמליהלה, דהמאל
וטול היגלה, ולען תיימל כסעה מאה, גבלם לפס הנק, וו
מלניאן זכללה עעל פאנז, זכלגןות מקדלה היל צפליין
נמי, אל התודע לנטוח, צעל ייעזירן ער דעם קוינז
כטוא, מפי זכלגותה זויה לאפאת כלויגא: יא הא
שמעא תחובו חובה גלוות. כלומל, ער"פ זטמאל
ווחמיינטו גלוות וחנלו למקוס ציט זס הנטיס זטמאליס
ויבניא מותוך דעכלייס דעכלייס זעליגס כגוניס וויכטו כ
וימוטו צפומס: ונמצא שם שמיים מתחל. צויהל
קוכו עס דזוק וויכיוק תלמיין צהמאל נכס היל

טו. **הָיוּ זָהִיר בְּדָבָרִיךְ.** כַּשְׁאַתָּה חֹקֵר בָּהֶם. שָׁמָא
מִתּוֹךְ דְּבָרִיךְ יַכְבִּינוּ מִה שְׁבָלְבָבְךָ, וַיַּבְנִינוּ לְשָׁקֵר
וּלְוֹמֵר מִה שֶּׁלֲא הִיא. **אָהָב אֶת הַמְּלָאכָה.**
כְּדָאָמֵר מֵר (פסחים קיג ע"א): **פָּשַׂט נִבְלָתָא בְּשׁוֹקָא,**
(ולא תהדר במלוי, ישקל
אַגָּרָא), **וְלֹא תִּמְרֹר:** גַּבְרָא
רַבָּא אָנוּ. שְׁמַתּוֹךְ שַׁהֲוָא
טְרוּרָד אַחֲרָ מְזֻונָּתָיו – לֹא
יִבּוֹא לִידֵי לְסֻתוֹת, וְאַינְנוּ
מַחְפְּרָנָס מִתּוֹךְ קַפְּה שֶׁל
צְדָקָה, וְנִימְיוֹ מַאֲרִיכִין;
שָׁנָאָמֵר (משלי טו, כז):
"וְשֹׁגֹןָ מַתְנָתָ יִחְיָה". וְשַׁנְיָנוּ
(תהלים קכח, ב): "יִגְעַשׂ כְּפִיף
כִּי תַאֲכֵל אֲשֶׁרֶיךְ וּטוֹב לְךָ".
וְשַׁנָּא אֶת דְּרָבָנוֹת. לְפִי
שְׁמַקְבֵּרָת אֶת בָּעֵילָה. **כְּדָאָמֵר**
מִפְנֵי שְׁנָהָג עָצָמוּ בְּרַבָּנוֹת. **וְאֶל תִּתְוֹדַע לְרִשותָה.**

יב. רשות זה הוא השלטונות. ואלו שלוש מדות יש בכאן מוקן האמננה והעוולם. כי בהעדר המלאכה יוצר לו ריגול ריזגה. ובבקשת השורה והרבנות יארעו לו נסיבות בעולם ורעות. כי מפני שיקנאו

זהיר בדבָרִיה, שׁמָא
מהתוכם ילְמֹדו לְשָׁקָר.
וְשָׁמַעְיָה וְאֶבְטָלֵיָה קָבְלוּ
מהם. שָׁמַעְיָה אומר:
אהב את הַמְּלָאכָה,
וְשָׁנָא את הַרְבָּנוֹת, וְאֶל
תְּהֻודָה לְרִשּׁוֹת.

שאין מקרבין לו לאדם אלא לצורך עצמן.

רַבִּינוֹ זָנָה

בפערם, ובזה תגלה הסוד, כי ברוב דבריהם לא ייחל פשע, ותלמוד מתווך בדבריהם אם לשקר העידו: והוינו זהיר בדבריך שטוא מותוכן ילמדו לשקר. כי בשתחקור אותו על הענן, תוכל לדבר דבריך בבדרכך שהם יבנו מאיזה צד יתחייב אזהרם בדיןנו, וילמדו מדבריך בפה יכולם לשקר כדי לנצחו:

ו. **שְׁמַעְיָה וְאֶבְטְּלֵיָן קִבְּלוּ מַהֲם.** מיהוֹקה בֶּן טְבָאי וּמְשֻׁמְעוֹן בֶּן שְׂטָח: **שְׁמַעְיָה אָוָרְמָר:** **אֶבְּבָה הַמְּאַכְּבָה.** שְׁלָא יַתְּבַּטְלֵל הָאָדָם מִמְּלָאָכָה, כִּי הַבְּטַלָּה מִבְּיאָה לִיקִי שְׁעָמָום (כתובות נט, ב). וְהִיא מִדְתָּה הַעַצְלָל, שְׁנָאָמֵר (משל כי, כה): **תְּאוֹרָות עַצְל תְּמִיתָנוּ כִּי מְאָנוּ יִדְיוֹ לְעַשּׂוֹת** — רֹצֶחֶת לוֹמֶר: פָּאֵשֶׁר מְרַגִּיל אִיבְּרָיו וּמְמָאָן אָוֹתָם מְלֻעָשָׂות מַלְאָכָה, כַּשְׁהָוָא מַתְּאָהוָה לְעַשּׂוֹתָה אִיבְּרָיו יְמָאָנוּ, כִּי הַהְּרָגֵל שׁוֹלֵט עַלְקָן. וְאָמְרוּ עַלְיוֹ (שם כי, ד): **"מְחַרְף עַצְל לֹא יִחְרֹשׁ וְשָׁאַל בְּקָצֵיר זָאַן"**, שָׁהָוָא חֹשֵׁב כִּי בְּמִנוּחָה יְהִיָּה לוּ מִנוּחָה, וְהָוָא הַפְּךָ, כִּי בְּמִנוּחָה יְהִיָּה לוּ יִגְעַיָּה, כִּי מִפְנֵי הַחַנְקָה יִגְעַיָּה וַיַּעֲמֹד בְּבִיחָזָה וְלֹא יִחְרֹשׁ, וְשָׁאַל בְּקָצֵיר לְאָסֵף הַתְּבוֹאָה זָאַן, וִימּוֹת בָּרָעָב; אָכֵל הַחְוֹרֵשׁ בְּחַרְף וַעֲכֵר אַדְמָתוֹ — יִשְׁבַּע לְחַם, כִּי אֵין אָדָם מִשְׁגָּגָה אֵיךְ בִּגְעַיָּה תְּחִלָּה, וּמֵי שְׁמַרְדָּף רִיקִים וְהַולְךָ אַחֲרָי יוֹשְׁבִּי קְרָנוֹת הַבְּטַלִּים מִמְּלָאָכָה, יִשְׁבַּע בּוֹ: וְשָׁנָא אֶת הַרְבָּנוֹת. סָמֵךְ זוּה לְעַבְדָּת הַמִּלְאָכָה, שְׁהָן מְעַנְּן אֶחָד (אחר), שִׁישַׁנָּא אֶת הַרְבָּנוֹת וּמְעַלְתַּת הַבְּטַלְנִים, שְׁסֹופֵם לְבּוֹא אֶל מִיתָּה הַעֲנִי, וַיַּעֲסֵק בְּמִלְאָכְתוֹ כֹּל הַיּוֹם, כְּדִאֲמְרֵין בְּפִסְחִים (דף קיג, א): **פְּשַׁט נְבָלָא בְּשַׁוְּקָא (וְאַכְלָ) [וְשַׁקְּילָ]** אַגְּרָא, וְלֹא חִימָא כְּהָנָא אָנָא, גְּבָרָא רְבָא אָנָא. וְעַל זוּה אָמֵר שְׁלָמָה הַמְּלָךְ, עַלְיוֹ הַשְּׁלָום (משל כי, ט): **"טוֹב נְקָלָה וְעַבְדָּל לוּ מַמְתַכְּבָד וְחַסְרָל לְחַם"**, וְאַין פָּרוֹשׁוּ שֶׁל 'נְקָלָה' בְּמִשְׁמָעוֹ, אֵיךְ הוּא הַפְּךָ לְשְׁרוֹת הַמְתַכְּבָד: וְאֵל תַּהֲדֹעַ לְרִשְׁוֹת. כִּי עַבְדָּת הַרְשָׁוֹת הִיא קָשָׁה עַד מָאָד, וְעַל-כֵּל-פְּנִים בֵּין שְׁמַקְבֵּל עַלְיוֹ עַל מֶלֶךְ בָּשָׁר וְרַם סּוּפוֹ לְפִרְקָן עַל מַלְכוֹת שָׁמִים וְלַבְּטֵל הַמִּצּוֹת, כִּי הוּא מַתְפֵחַד מִן הַרְשָׁוֹת.